บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การทดสอบความสามารถในการทำกำไรจากความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2559 โดยใช้ข้อมูลรายวัน จำนวน 1,293 ชุดข้อมูล ซึ่งการศึกษานี้จะใช้สถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลและการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ สามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

การทดสอบความสามารถในการทำกำไรจากความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

จากสมมติฐาน H1 ที่ว่าความสามารถในการทำกำไรจากการใช้เครื่องมือทางเทคนิคเป็นสัญญาณซื้อขายจะมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ผลการทดสอบความสามารถในการทำกำไรของเครื่องมือทางเทคนิคต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

การใช้เครื่องมือ MA10 ในการเป็นสัญญาณซื้อขาย มีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยหากสังเกตจากแนวโน้มของตลาดหลักทรัพย์ในแต่ละปีแล้ว การใช้เครื่องมือ MA10 จะสามารถสร้างอัตราผลตอบแทนได้มากกว่ากลยุทธ์ซื้อแล้วถือ และมีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในสภาวะที่ตลาดหลักทรัพย์แสดงแนวโน้มเป็นขาลงคือในปี 2556 และปี 2558 ในทางตรงกันข้าม เมื่อรวมผลของค่าธรรมเนียมการซื้อขายแล้ว ความสามารถในการทำกำไรของเครื่องมือ MA10 จะไม่เพิ่มขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ เป็นผลมาจากการซื้อขายบ่อยครั้ง ซึ่งทำให้อัตราผลตอบแทนจากการใช้เครื่องมือ MA10 น้อยกว่าอัตราผลตอบแทนจากกลยุทธ์ซื้อแล้วถือ อย่างไรก็ตาม ในปีที่ตลาดหลักทรัพย์มีแนวโน้มเป็นขาลงคือ ในปี 2556 และปี 2558 เมื่อรวมผลของค่าธรรมเนียมการซื้อขายแล้ว การใช้เครื่องมือ MA10 ยังสามารถ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สร้างอัตราผลตอบแทนได้มากกว่ากลยุทธ์ซื้อแล้วถือ และมีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์

การใช้เครื่องมือ MACD ในการเป็นสัญญาณซื้อขาย มีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยหากสังเกตจากแนวโน้มของตลาดหลักทรัพย์ในแต่ละปีแล้ว การใช้เครื่องมือ MACD จะสามารถสร้างอัตราผลตอบแทนได้มากกว่ากลยุทธ์ซื้อแล้วถือ และมีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในสภาวะที่ตลาดหลักทรัพย์แสดงแนวโน้มเป็นขาลงคือในปี 2556 และปี 2558 ในทางตรงกันข้าม เมื่อรวมผลของค่าธรรมเนียมการซื้อขายแล้ว ความสามารถในการทำกำไรของเครื่องมือ MACD จะไม่เพิ่มขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ เป็นผลมาจากการซื้อขายบ่อยครั้ง ซึ่งทำให้อัตราผลตอบแทนจากการใช้เครื่องมือ MACD น้อยกว่าอัตราผลตอบแทนจากกลยุทธ์ซื้อแล้วถือ อย่างไรก็ตาม ในปีที่ตลาดหลักทรัพย์มีแนวโน้มเป็นขาลงคือในปี 2556 และปี 2558 เมื่อรวมผลของค่าธรรมเนียมการซื้อขายแล้ว การใช้เครื่องมือ MACD ยังสามารถสร้างอัตราผลตอบแทนได้มากกว่ากลยุทธ์ซื้อแล้วถือ และมีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์

การใช้เครื่องมือ EMA ในการเป็นสัญญาณในการซื้อขาย ไม่มีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ทั้งในกรณีรวมค่าธรรมเนียมการซื้อขายและกรณีไม่รวมค่าธรรมเนียมการซื้อขาย โดยการใช้เครื่องมือ EMA จะสามารถสร้างอัตราผลตอบแทนได้มากกว่ากลยุทธ์ซื้อแล้วถือ และมีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้เพียงในปี 2558 เท่านั้น

การใช้เครื่องมือ RSI ในการเป็นสัญญาณในการซื้อขาย ไม่มีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ทั้งในกรณีรวมค่าธรรมเนียมการซื้อขายและกรณีไม่รวมค่าธรรมเนียมการซื้อขาย โดยการใช้เครื่องมือ RSI จะสามารถสร้างอัตราผลตอบแทนได้มากกว่ากลยุทธ์ซื้อแล้วถือ และมีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้เพียงในปี 2558 เท่านั้น

ดังนั้นจากสมมติฐาน H1 เครื่องมือทางเทคนิคที่มีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ได้แก่ MA10 และ MACD ซึ่งเป็นกรณีที่ยังไม่รวมค่าธรรมเนียมการซื้อขาย อย่างไรก็ตามเมื่อรวมค่าธรรมเนียมการซื้อขายแล้ว เครื่องมือทาง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เทคนิค MA10, MACD, EMA, RSI ไม่มีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์

จากสมมติฐาน H2 ที่ว่าอัตราผลตอบแทนเกินปกติจากการใช้เครื่องมือทางเทคนิคในการเป็นสัญญาณซื้อขาย โดยการใช้แบบจำลองที่ควบคุมปัจจัยความเสี่ยงจากตลาด ความเสี่ยงจากขนาด และความเสี่ยงจากอัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีต่อมูลค่าตลาด จะมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

การใช้เครื่องมือ MA10 ในการเป็นสัญญาณในการซื้อขาย เมื่อควบคุมปัจจัยความเสี่ยงจากตลาด ความเสี่ยงจากขนาด และความเสี่ยงจากอัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีต่อมูลค่าตลาด สามารถสร้างอัตราผลตอบแทนเกินปกติมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยหากสังเกตจากแนวโน้มของตลาดหลักทรัพย์ในแต่ละปีแล้ว การใช้เครื่องมือ MA10 จะสร้างอัตราผลตอบแทนเกินปกติมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในปีที่ตลาดหลักทรัพย์แสดงแนวโน้มเป็นขาลงคือในปี 2556 และปี 2558 ซึ่งสอดคล้องกับผลที่ได้จากสมมติฐาน H1

การใช้เครื่องมือ MACD ในการเป็นสัญญาณในการซื้อขาย เมื่อควบคุมปัจจัยความเสี่ยงจากตลาด ความเสี่ยงจากขนาด และความเสี่ยงจากอัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีต่อมูลค่าตลาด สามารถสร้างอัตราผลตอบแทนเกินปกติมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยหากสังเกตจากแนวโน้มของตลาดหลักทรัพย์ในแต่ละปีแล้ว การใช้เครื่องมือ MACD จะสร้างอัตราผลตอบแทนเกินปกติมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในปีที่ตลาดหลักทรัพย์แสดงแนวโน้มเป็นขาลงคือในปี 2556 และปี 2558 ซึ่งสอดคล้องกับผลที่ได้จากสมมติฐาน H1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การใช้เครื่องมือ EMA ในการเป็นสัญญาณในการซื้อขาย เมื่อควบคุมปัจจัยความเสี่ยงจากตลาด ความเสี่ยงจากขนาด และความเสี่ยงจากอัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีต่อมูลค่าตลาด ไม่สามารถสร้างอัตราผลตอบแทนเกินปกติมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยหากสังเกตจากแนวโน้มของตลาดหลักทรัพย์ในแต่ละปีแล้ว การใช้เครื่องมือ EMA จะสร้างอัตราผลตอบแทนเกินปกติมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในปี 2558 เท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลที่ได้จากสมมติฐาน H1

การใช้เครื่องมือ RSI ในการเป็นสัญญาณในการซื้อขาย เมื่อควบคุมปัจจัยความเสี่ยงจากตลาด ความเสี่ยงจากขนาด และความเสี่ยงจากอัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีต่อมูลค่าตลาด ไม่สามารถสร้าง

อัตราผลตอบแทนเกินปกติมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยหากสังเกตจากแนวโน้มของตลาดหลักทรัพย์ในแต่ละปีแล้ว การใช้เครื่องมือ RSI จะสร้างอัตราผลตอบแทนเกินปกติมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในปี 2558 เท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลที่ได้จากสมมติฐาน H1

ดังนั้นจากสมมติฐาน H2 เมื่อใช้แบบจำลองที่ควบคุมปัจจัยความเสี่ยงจากตลาด ความเสี่ยงจากขนาด และความเสี่ยงจากอัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีต่อมูลค่าตลาด เครื่องมือทางเทคนิคที่สามารถสร้างอัตราผลตอบแทนเกินปกติมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ได้แก่ MA10 และ MACD

จากสมมติฐาน H3 เมื่อใช้แบบจำลอง Treynor and Mazuy และแบบจำลอง Henriksson and Merton ในการควบคุมปัจจัยความสามารถในการจับจังหวะการลงทุน เครื่องมือทางเทคนิคทั้ง 4 เครื่องมือไม่สามารถสร้างอัตราผลตอบแทนเกินปกติมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการทดสอบความสามารถในการทำกำไรจากความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2559

	No Transaction Cost				Transaction Cost			
	MA10	MACD	EMA	RSI	MA10	MACD	EMA	RSI
สมมติฐาน H1								
ผลรวม	/	/	×	×	×	×	×	×
ปี 2555	×	×	×	×	×	×	×	×
ปี 2556	/	/	×	×	/	/	×	×
ปี 2557	×	×	×	×	×	×	×	×
ปี 2558	/	/	/	/	/	/	/	/
ปี 2559	×	×	×	×	×	×	×	×
สมมติฐาน H2								
ผลรวม	/	/	×	×				
ปี 2555	×	×	×	×				
ปี 2556	/	/	×	×				
ปี 2557	×	×	×	×				
ปี 2558	/	/	/	/				
ปี 2559	×	×	×	×				
สมมติฐาน H3								
แบบจำลอง TM	×	×	×	×				
แบบจำลอง HM	×	×	×	×				

หมายเหตุ /: เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

×: ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

การทดสอบความสามารถในการทำกำไรจากความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ ดังนี้

การใช้เครื่องมือ MA10 มีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ เป็นไปตามสมมติฐาน H1 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Han, Yang and Zhou (2009) ที่ได้ทดสอบความสามารถในการทำกำไรของเครื่องมือ MA10 จากระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์นิวยอร์ก จากการศึกษานี้ หากแบ่งตามแนวโน้มของตลาดหลักทรัพย์ในแต่ละปี จะพบว่าการใช้เครื่องมือ MA10 จะมีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในปีที่ตลาดหลักทรัพย์แสดงแนวโน้มเป็นขาลง เนื่องจากในสภาวะที่ตลาดมีแนวโน้มขาลง เมื่อเกิดสัญญาณขาย กลยุทธ์ MA10 จะทำการขายพอร์ตโฟลิโอและรอจนกว่าจะเกิดสัญญาณซื้อครั้งใหม่ ทำให้อัตราผลตอบแทนของ MA10 Timing Portfolios ในระยะเวลาที่รอให้เกิดสัญญาณซื้อครั้งใหม่เท่ากับ 0 แตกต่างกับ Volatility Decile Portfolios ซึ่งอัตราผลตอบแทนในระยะเวลาที่รอให้เกิดสัญญาณซื้อครั้งใหม่จะติดลบ ในทางตรงกันข้าม กลยุทธ์ MA10 สามารถสร้างอัตราผลตอบแทนได้น้อยกว่ากลยุทธ์ Buy-and-hold และไม่มีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในสภาวะที่ตลาดมีแนวโน้มเป็นขาขึ้น เนื่องจากในสภาวะที่ตลาดมีแนวโน้มขาขึ้น เมื่อเกิดสัญญาณขาย กลยุทธ์ MA10 จะทำการขายพอร์ตโฟลิโอและรอจนกว่าจะเกิดสัญญาณซื้อครั้งใหม่ ทำให้อัตราผลตอบแทนของ MA10 Timing Portfolios ในระยะเวลาที่รอให้เกิดสัญญาณซื้อครั้งใหม่เท่ากับ 0 แตกต่างกับ Volatility Decile Portfolios ซึ่งอัตราผลตอบแทนในระยะเวลาที่รอให้เกิดสัญญาณซื้อครั้งใหม่จะเป็นบวก

จากการศึกษาของ ศิวดาติ์ สมสุข (2554) ซึ่งได้ผลการศึกษาคือ การซื้อขายตามเทคนิค RSI ให้อัตราผลตอบแทนไม่แตกต่างจากการซื้อขายแบบ Buy-and-hold ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ระดับนัยสำคัญ 10% ส่วนการซื้อขายตามเทคนิค EMA (1,5), MACD, Slow Stochastic ให้อัตราผลตอบแทนมากกว่าจากการซื้อขายแบบ Buy-and-hold ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญ 10% โดยงานวิจัยนี้ให้ผลไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวดาติ์ สมสุข (2554) คือการใช้เครื่องมือ MACD, EMA และ RSI เมื่อรวมค่าธรรมเนียมการซื้อขายแล้ว ไม่สามารถสร้างอัตราผลตอบแทนได้มากกว่ากลยุทธ์ซื้อแล้วถือ ซึ่งงานวิจัยนี้กับงานวิจัยของ ศิวดาติ์ สมสุข (2554) มีข้อแตกต่างคือ งานวิจัยของ ศิวดาติ์ สมสุข (2554) ใช้เครื่องมือทางเทคนิคกับหุ้นราย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตัว แต่งานวิจัยนี้ใช้เครื่องมือทางเทคนิคกับดัชนีของพอร์ตโฟลิโอ ทำให้ผลการศึกษาที่ได้ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

จากสมมติฐาน H2 การใช้แบบจำลองที่ควบคุมปัจจัยความเสี่ยงจากตลาด ความเสี่ยงจากขนาด และความเสี่ยงจากอัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีต่อมูลค่าตลาดแล้ว อัตราผลตอบแทนเกินปกติจากการใช้เครื่องมือทางเทคนิค MA10 จะมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ สอดคล้องกับการศึกษาของ Han, Yang and Zhou (2009)

จากสมมติฐาน H3 งานวิจัยของ Han, Yang and Zhou (2009) มีการทดสอบที่มาของอัตราผลตอบแทนเกินปกติจากแบบจำลองของ Treynor and Mazuy (1966) และแบบจำลองของ Henriksson and Merton (1981) โดยเมื่อใช้แบบจำลองของ Treynor and Mazuy (1966) ในการควบคุมปัจจัยความสามารถในการจับจังหวะการลงทุนแล้ว พบว่าอัตราผลตอบแทนเกินปกติจากการใช้เครื่องมือ MA10 เป็นสัญญาณในการซื้อขายยังคงมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์

งานวิจัยชิ้นนี้ได้ทดสอบหาที่มาของอัตราผลตอบแทนเกินปกติ และพบว่าอัตราผลตอบแทนเกินปกติจากการใช้เครื่องมือ MA10 และ MACD มาจากความสามารถในการจับจังหวะการลงทุน โดยเป็นผลที่ได้จากแบบจำลองของ Treynor and Mazuy (1966) และเมื่อใช้แบบจำลองที่ควบคุมปัจจัยความสามารถในการจับจังหวะการลงทุนแล้ว พบว่าเครื่องมือทางเทคนิคทั้ง 4 เครื่องมือ ไม่สามารถสร้างอัตราผลตอบแทนเกินปกติมากขึ้นตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์

5.3 ข้อค้นพบ

จากผลการทดสอบความสามารถในการทำกำไรจากความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้เครื่องมือทางเทคนิคได้แก่ MA10, MACD, EMA และ RSI ให้ข้อค้นพบ ดังนี้

การใช้เครื่องมือ MACD มีความสามารถในการทำกำไรมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับเครื่องมือทางเทคนิคอื่นๆ ในการศึกษา โดยสามารถสร้างผลตอบแทนที่รวมค่าธรรมเนียมการซื้อขายเฉลี่ยต่อปีเท่ากับร้อยละ 8.92 และรองลงมาคือเครื่องมือ MA10, RSI และ EMA ตามลำดับ โดยอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีเท่ากับร้อยละ 5.74, 0.84 และ -1.00 ตามลำดับ

การใช้เครื่องมือ MACD และ MA10 จะให้อัตราผลตอบแทนมากกว่าการใช้กลยุทธ์ซื้อแล้วถือในสภาวะที่ตลาดหลักทรัพย์เป็นขาลง และมีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้นตามระดับความผัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยอัตราผลตอบแทนเกินปกติที่ได้มาจากความสามารถในการจับจังหวะการลงทุนตามแบบจำลองของ Treynor and Mazuy (1966)

5.4 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

จากการศึกษาความสามารถในการทำกำไรจากความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นักลงทุนสามารถนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้กับการลงทุนในสภาวะปัจจุบัน โดยหากนักลงทุนคาดการณ์ว่าสภาวะตลาดจะเป็นขาลงและเกิดความผันผวนสูง นักลงทุนสามารถใช้เครื่องมือทางเทคนิคได้แก่ MA10 และ MACD ในการตัดสินใจลงทุนได้ เพราะเป็นเครื่องมือที่สามารถจับจังหวะการลงทุนได้อย่างเหมาะสม และนักลงทุนสามารถจัดกลุ่มหลักทรัพย์ตามระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนเพื่อเลือกลงทุนให้สอดคล้องกับระดับการยอมรับความเสี่ยงของนักลงทุนแต่ละคนได้ ส่วนการใช้เครื่องมือ EMA จะเกิดสัญญาณซื้อขายบ่อยครั้ง ทำให้อัตราผลตอบแทนมีค่าน้อยเมื่อรวมผลของค่าธรรมเนียมการซื้อขาย และการใช้เครื่องมือ RSI ไม่เหมาะสมกับกลยุทธ์การลงทุนข้างต้น เพราะให้สัญญาณซื้อขายที่ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มของราคาหลักทรัพย์ ส่งผลให้ไม่สามารถสร้างอัตราผลตอบแทนที่มากกว่ากลยุทธ์ซื้อแล้วถือได้

5.5 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การทดสอบความสามารถในการทำกำไรจากความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในครั้งนี้ ใช้ข้อมูลรายวันตั้งแต่ปี 2555 ถึงปี 2559 รวมระยะเวลาทั้งหมด 5 ปี จำนวน 1,293 ชุดข้อมูล และทำการศึกษากับหลักทรัพย์ทุกตัวใน SET Index ดังนั้นการศึกษาในครั้งต่อไป ควรเป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการทำกำไรจากความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปรียบเทียบกับตลาดหลักทรัพย์ MAI โดยความสามารถในการทำกำไรจากความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ MAI อาจไม่เหมือนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากระดับความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ต่างกัน ประเด็นคำถามนี้จึงควรเป็นสิ่งที่ควรศึกษาในครั้งต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved